

POSTANOWIENIE

12 grudnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Piotr Telusiewicz

na posiedzeniu niejawnym 12 grudnia 2024 r. w Warszawie
w sprawie z powództwa E. L., M. L.,
przeciwko Bankowi spółce akcyjnej w W.
o ustalenie i zapłatę,
oraz z powództwa B. K. i J. K.
przeciwko Bankowi spółce akcyjnej w W.
o ustalenie i zapłatę,
na skutek skargi kasacyjnej Banku spółki akcyjnej w W.
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Lublinie
z 9 lipca 2024 r., I ACa 1008/23,

I. umarza postępowanie kasacyjne;

II. zasądza od pozwanego Banku spółki akcyjnej w W. na rzecz powodów E. L. i M. L. po 1350 zł (tysiąc trzysta pięćdziesiąt złotych) oraz od pozwanego Banku spółki akcyjnej w W. na rzecz powodów B. K. i J. K. po 2700 zł (dwa tysiące siedemset złotych), wszystkie tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego wraz z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie za czas po upływie tygodnia od dnia doręczenia obowiązanemu odpisu niniejszego postanowienia;

III. przekazuje wniosek pozwanego o zwrot uiszczonej opłaty sądowej od skargi kasacyjnej do rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu w Lublinie.

UZASADNIENIE

Pismem z 6 listopada 2024 r. pozwany cofnął w całości skargę kasacyjną, wniósł o umorzenie postępowania oraz zwrot na swoją rzecz uiszczonej opłaty sądowej od skargi kasacyjnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Według art. 398²¹ k.p.c., jeżeli nie ma szczególnych przepisów o postępowaniu przed Sądem Najwyższym, do postępowania tego stosuje się odpowiednio przepisy o apelacji, z tym że skargę kasacyjną cofnąć może również sama strona, a termin na sporządzenie uzasadnienia orzeczenia przez Sąd Najwyższy wynosi miesiąc. Odpowiednie zastosowanie znajduje między innymi art. 391 § 2 zd. 1 k.p.c., zgodnie z którym w razie cofnięcia apelacji sąd drugiej instancji umarza postępowanie apelacyjne i orzeka o kosztach jak przy cofnięciu pozwu. W odniesieniu do postępowania kasacyjnego oznacza to, że w wypadku cofnięcia skargi kasacyjnej Sąd Najwyższy umarza postępowanie kasacyjne, orzekając o kosztach tego postępowania. W rozpoznawanej sprawie skarżący cofnął skargę kasacyjną. W orzecznictwie przyjmuje się, że cofnięcie skargi kasacyjnej jest czynnością procesową, która nie podlega kontroli sądu (tak m.in. postanowienia SN: z 3 września 1998 r., I CKN 820/97; z 14 czerwca 2017 r., I CSK 520/16; z 6 października 2023 r., I CSK 675/23; z 3 lipca 2020 r., I CSK 178/20).

Wobec powyższego, na podstawie art. 391 § 2 w zw. z art. 398²¹ k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł, jak w punkcie I sentencji.

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 203 § 2 w zw. z art. 391 § 2 w zw. z art. 398²¹ k.p.c. i art. 98 § 1, 1¹ i 3 k.p.c. w zw. z § 2 pkt 6 i 7, § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

Co do wniosku pozwanego o zwrot uiszczonej opłaty od skargi kasacyjnej orzeczono, biorąc pod uwagę art. 80a ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach

sądowych w sprawach cywilnych, zgodnie z którym zwrotu opłaty sądowej dokonuje sąd drugiej instancji – jeżeli opłatę pobrał.

l.n

r.g.